

INFORMACJA INTERREG: Oświadczenia w sprawie informacji o istotnym znaczeniu dla prawidłowego wykorzystania przyznanego dofinansowania

Określone informacje we wniosku i załącznikach, w umowie o dofinansowanie oraz w raportach na poziomie partnerów i całego projektu są informacjami o istotnym znaczeniu dla prawidłowego wykorzystania przyznanego dofinansowania w rozumieniu § 2 niemieckiej ustawy o subwencjach. Jeśli informacje te są nieprawidłowe lub niekompletne, lub jeśli zmiany tych informacji nie zostały niezwłocznie zgłoszone, zastosowania mają postanowienia § 264 niemieckiego kodeksu karnego, dotyczące nadużyć finansowych.

Wyciąg z niemieckiego kodeksu karnego i niemieckiej ustawy o subwencjach

Kodeks karny

§ 6 Przesłębstwa przeciwko międzynarodowym dobrom prawnym popełnione zagranicą

W przypadku następujących czynów popełnionych zagranicą nadal obowiązuje niemieckie prawo karne, niezależnie od prawodawstwa miejsca popełnienia przestępstwa:

(...)

8. Oszustwo subwencyjne (§ 264);

(...)

§ 264 Oszustwo subwencyjne

(1) Karą pozbawienia wolności karany lub karą grzywny karany będzie, kto

1. składa nieprawdziwe lub niekompletne informacje w sprawach związanych z udzielaniem dofinansowania, korzystne dla siebie innej osoby, wobec instytucji lub innej jednostki albo osoby, zaangażowanej w procedurze udzielania dofinansowania (płatnik subwencji),
2. niezgodnie z ograniczeniami wykorzystania w zakresie subwencji wykorzystuje przedmiot lub świadczenie pieniężne, których wykorzystanie jest ograniczone przez przepisy prawne lub przez płatnika subwencji,
3. niezgodnie z przepisami prawa o udzielaniu subwencji nie informuje płatnika subwencji o faktach, mających znaczenie dla subwencionowania lub
4. w postępowaniu o udzielenie subwencji używa zaświadczenia o uprawnieniu do otrzymania subwencji lub innych faktach ze znaczeniem dla udzielenia subwencji, pozyskane wskutek podania nieprawdziwych lub niekompletnych danych.

(2) W szczególnie ciężkich przypadkach karą jest kara pozbawienia wolności na okres od sześciu miesięcy do dziesięciu lat. Szczególnie ciężki przypadek ma miejsce, jeżeli sprawca

1. uzyskuje dla siebie lub innej osoby nieuzasadnioną większą subwencję z rażącej chciwości lub przez wykorzystanie podrobionych lub sfalszowanych dokumentów,
2. nadużywa swoich uprawnień lub pozycji osoby urzędowej albo
3. wykorzystuje pomoc osoby urzędowej, nadużywającej swoich uprawnień lub stanowiska

(3) § 263 ustęp 5 stosuje się odpowiednio.

- (4) Osoba działająca lekkomyślnie w przypadkach ust. 1 pkt 1 do 3 karana będzie karą pozbawienia wolności do lat trzech lub karą grzywny.
- (5) Kara zgodnie z ust. 1 i 4 nie będzie nakładana na osoby, które dobrowolnie zapobiegą przyznaniu subwencji wskutek popełnienia wzmiankowanego tam czynu. W przypadku nieprzyznania subwencji bez współdziałania sprawcy, to pozostanie on bezkarny, jeżeli dobrowolnie i poważnie będzie się starał zapobiec jej przyznaniu.
- (6) Oprócz kary pozbawienia wolności na okres co najmniej jednego roku za czyn zgodnie z ust. 1 do 3 sąd może także pozbawić sprawcę prawa do sprawowania funkcji publicznych oraz zdolności do otrzymywania praw w drodze wyborów publicznych (§ 45 ust. 2). Przedmioty objęte czynem mogą ulec konfiskacie, stosuje się § 74 a.
- (7) Subwencją w rozumieniu niniejszego przepisu jest
 1. świadczenie ze środków publicznych zgodnie z prawem federalnym lub krajowym, udzielone zakładom lub przedsiębiorstwom, które co najmniej w części
 - a) jest przyznawane bez ekwiwalentu rynkowego oraz
 - b) ma służyć promocji gospodarki,
 2. świadczenie ze środków publicznych zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej, które jest przyznawane co najmniej w części bez ekwiwalentu rynkowego. Zakładem lub przedsiębiorstwem w rozumieniu zdania 1 punkt 1 jest również przedsiębiorstwo publiczne.
- (8) Znaczenie dla udzielenia subwencji w rozumieniu ust. 1 są fakty
 1. określone przez ustawę lub przez płatnika subwencji jako mające znaczenie dla subwencji lub
 2. od których prawnie zależy przyznanie, udzielenie, żądanie zwrotu, kontynuacja udzielania lub pozostawienie subwencji lub korzyści subwencyjnych.

Ustawa o subwencjach

§ 3 Obowiązek ujawniania informacji w przypadku korzystania z subwencji

- (1) Beneficjent subwencji jest zobowiązany do niezwłocznego przedstawienia płatnikowi subwencji wszystkich faktów, uniemożliwiających przyznanie, udzielenie, dalsze udzielanie lub pozostawienie subwencji bądź korzyści subwencyjnych bądź mających znaczenie dla żądania zwrotu subwencji lub korzyści subwencyjnych.
Nie narusza to szczególnych istniejących obowiązków ujawniania informacji.
- (2) Kto niezgodnie z ograniczeniami wykorzystania w zakresie subwencji chce wykorzystać przedmiot lub świadczenie pieniężne, których wykorzystanie jest ograniczone przez przepisy prawne lub przez płatnika subwencji, musi o tym z wyprzedzeniem poinformować płatnika subwencji.

§ 4 Fikcyjne transakcje, nadużycie opcji

- (1) Fikcyjne transakcje i operacje są bez znaczenia dla przyznania, udzielenia, żądania zwrotu, kontynuacji udzielania lub pozostawienia subwencji lub korzyści subwencyjnych. Jeżeli fikcyjna transakcja lub operacja ukryje inny stan faktyczny, to ukryty stan faktyczny ma znaczenie dla przyznania, udzielenia, żądania zwrotu, kontynuacji udzielania lub pozostawienia subwencji lub korzyści subwencyjnych.
- (2) Przyznanie lub udzielenie subwencji bądź korzyści subwencyjnej są wykluczone, jeżeli w powiązaniu z wnioskowaną subwencją przeprowadzona zostanie czynność prawna lub transakcja z nadużyciem opcji. Nadużycie ma miejsce w przypadku wykorzystania opcji nieadekwatnych do istniejącego stanu faktycznego i stosunków, aby uzyskać subwencję lub

korzyść subwencyjną dla siebie lub dla innej osoby bądź by zapewnić sobie lub tej osobie korzystanie z takiej subwencji albo korzyści subwencyjnej, mimo iż jest to sprzeczne z celem subwencji. Taką okoliczność należy przypuszczać, jeżeli sztucznie w sposób sprzeczny z celem subwencji zostaną stworzone przesłanki formalne dla subwencji lub korzyści subwencyjnej.

§ 5 Wydanie korzyści subwencyjnych

- (1) Kto niezgodnie z ograniczeniami wykorzystania w zakresie subwencji wykorzystuje przedmiot lub świadczenie pieniężne, których wykorzystanie jest ograniczone przez przepisy prawne lub przez płatnika subwencji i osiągnie w ten sposób korzyści, musi je wydać płatnikowi subwencji.
- (2) Odnośnie do zakresu wydania obowiązują przepisy niemieckiego Kodeksu cywilnego dotyczące wydania bezpodstawnego wzbogacenia. Zobowiązany do wydania nie może powoływać się na uchylenie korzyści, o ile znał ograniczenie w zakresie wykorzystania lub nie znał go wskutek niedbałości.
- (3) Nie narusza to szczególnych istniejących obowiązków w zakresie wydania.